

Arrest

nr. 314 462 van 9 oktober 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. MOSKOFIDIS
Rootenstraat 21 / 18
3600 GENK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 7 december 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 november 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 juli 2024, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 september 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken V. SERBRUYNS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat A. MOSKOFIDIS verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, komt volgens zijn verklaringen België een eerste keer binnen in 2018. Volgens zijn verklaringen dient hij toen een eerste verzoek om internationale bescherming in, maar in zijn dossier is enkel een Eurodac-hit in België van 2018 terug te vinden. Verzoeker keert vervolgens terug naar Georgië.

1.2. Verzoeker komt volgens zijn verklaringen België een tweede keer binnen op 25 februari 2020 en verzoekt op 28 februari 2020 een eerste keer om internationale bescherming. Op 16 juni 2020 doet verzoeker afstand van zijn beschermingsverzoek omdat hij een procedure vrijwillige terugkeer had opgestart.

1.3. Verzoeker keert niet terug naar Georgië en dient op 9 november 2020 een volgend verzoek om internationale bescherming in. Op 22 december 2020 verklaart de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) dit verzoek ontvankelijk. Op 22 februari 2021 verklaart de commissaris-generaal verzoekers tweede verzoek kennelijk ongegrond en wordt hem de

vluchtelingenstatus en subsidiaire beschermingsstatus geweigerd. Verzoeker tekent geen beroep aan tegen deze beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) en keert terug naar Georgië.

1.4. Op 23 juli 2023 komt verzoeker volgens zijn verklaringen België opnieuw binnen, waarna hij de volgende dag een derde verzoek om internationale bescherming indient. Dit verzoek wordt op 21 november 2023 niet-ontvankelijk verklaard door de commissaris-generaal. Dit is de thans bestreden beslissing, die op 23 november 2023 aangetekend wordt verzonden aan verzoeker, en die luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U bent een staatsburger van Georgië. U bent geboren op 7 november 1979 in Tbilisi. Tot uw vertrek leefde u in Gurjaani in Kakheti. U bent gehuwd met N. T. (O.V X.XXX.XXX). U heeft een zoon die in Georgië bij uw schoonmoeder verblijft. U heeft gezondheidsproblemen. U bent eerstegraads invalide en u heeft cirrose en varicosis. U heeft ook stress en maagproblemen. Omwille van uw gezondheidsproblemen moet u geopereerd worden.

U bent een aanhanger van de Nationale Partij, de huidige oppositiepartij in Georgië. U steunt de partij sinds de partij werd opgericht. U mobiliseerde mensen en hielp mensen zich te verplaatsen tijdens de verkiezingsdag naar het verkiezingslokaal. Uw echtgenote was eveneens aanhanger van de Nationale Partij. Uw echtgenote steunde de partij door stemformulieren uit te delen en bewoners in de regio te registreren. De eerste en belangrijkste reden waarom u uit Georgië bent vertrokken is uw gezondheidsprobleem. In Georgië kon u immers geen behandeling krijgen. Uw echtgenote gaf eveneens aan dat dit de belangrijkste reden is en verklaarde naast u te willen zijn. U kon daarnaast ook geen werk krijgen in Georgië omdat u een aanhanger bent van de Nationale Partij en geen kennissen of familie had bij overheidsinstanties en geen mensen kende om u te helpen werk te krijgen. Uw vrouw verklaarde ontslagen te zijn geweest van haar werk als kleuterleidster bij het aantreden van de huidige regeringspartij. Uw vrouw verklaarde eveneens geen werk te kunnen vinden omwille van het feit dat ze aanhanger was van de Nationale Partij. Uw vrouw verklaarde dat u conflicten en woordenwisselingen had met andere activisten. Omwille van haar affiniteit voor de nationale partij zou uw vrouw zelf ook beledigingen hebben ontvangen. Vijf of zes jaar geleden begon u uw eigen bakkerij te bouwen in uw tuin. Het was een familiebakkerij. U bakte voor uzelf en uw bureu. In 2019 bent u, na ongeveer 6 maanden te hebben gewerkt als bakker gestopt met uw bakkerij omdat u belastingen moest betalen voor uw activiteit als bakker. U moest deze belastingen betalen omdat u een aanhanger bent van de Nationale Partij. Anderhalf jaar geleden bent u, zonder dat daar een reden toe was, gecontroleerd en gefouilleerd door de politie. U bent door de politie ook gedwongen geweest te stoppen met iets te drinken in de tuin van een vriend. Uw vrouw verklaarde dat u door de politie ook een paar keer bent meegenomen voor drugstesten. Dat is allemaal gebeurd omdat u aanhanger bent van de Nationale Partij. U vreest ook dat de politie u valselijk zal beschuldigen van het bezit van drugs of wapens omdat u een aanhanger bent van de Nationale Partij.

U verliet Georgië een eerste keer in 2018 en diende een verzoek om internationale bescherming in in Duitsland en Zwitserland. U verzoek om internationale bescherming werd in beide landen geweigerd. U verklaarde dat u in hetzelfde jaar ook nog een verzoek om internationale bescherming indiende in België (in uw dossier is enkel een eurodac-hit in België te vinden in 2018, maar geen geregistreerde asielaanvraag). U keerde nadien terug naar Georgië. In 2020 verliet u Georgië opnieuw en u diende in januari 2020 een verzoek om internationale bescherming in in Nederland. Uw verzoek om internationale bescherming werd geweigerd. U reisde nadien verder naar België.

U diende in België een verzoek om internationale bescherming in op 28 februari 2020. In juni 2020 deed u afstand van uw verzoek om internationale bescherming omdat u een procedure vrijwillige terugkeer had opgestart. Op advies van uw dokter keerde u niet terug naar Georgië en u diende op 9 november 2020 een volgend verzoek om internationale bescherming in.

Uw tweede verzoek om internationale bescherming werd op 22 december 2020 ontvankelijk verklaard. Op 22 februari 2021 nam het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) in het kader van uw tweede verzoek om internationale bescherming de beslissing om uw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond te verklaren. U diende tegen deze beslissing geen beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV).

U keerde in 2021 terug naar Georgië. U bleef zes maanden in Georgië en u ging terug naar Frankrijk om daar behandeld te worden. U diende in Frankrijk een verzoek om internationale bescherming in. U bleef er één jaar en uw verzoek werd geweigerd. Daarna keerde u naar Georgië terug en u bleef daar één jaar en negen

maanden. U ging daarna terug naar België en diende op 24 juli 2023 een derde verzoek om internationale bescherming in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ).

U blijft bij uw vorige verklaringen, met name dat u en uw vrouw omwille van jullie politieke voorkeur, het feit dat jullie aanhanger zijn van de Nationale Beweging, vervolgd worden. U verklaarde in het kader van uw derde verzoek dat uw vrouw een job werd geweigerd omwille van haar politieke voorkeur door de assistent van de voorzitter van de gemeente Gurjaani en ze daarbij ook beledigd werd. Uw ging naar die man toe en er ontstond een ruzie waarbij er gedreigd werd dat u in gevangenis zou worden opgesloten. U werd ook vervolgd door de politie. Daarnaast had u ook een relatie met een vroegere vriendin waar u verliefd op was geweest en is de echtgenoot van die vrouw, een politieagent, dat te weten gekomen, waardoor u bedreigd werd. Ten slotte werden ook valselijk drugs bij uw zoon gestoken. Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming legde u uw paspoort (origineel) en medische documenten (origineel) voor.

Intussen is uw vrouw sinds ongeveer twee weken verdwenen uit het Klein Kasteeltje in Brussel waar u samen met haar verbleef.

B. Motivering

In afwijking van de beoordeling naar aanleiding van uw tweede verzoek om internationale bescherming, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal, in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet en op grond het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er actueel in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Hoewel u bij de DVZ op 5 september 2023 middels de vragenlijst "bijzondere procedurele noden" helemaal niet aangaf dat er bepaalde elementen of omstandigheden zijn die het vertellen van uw verhaal of uw deelname aan de procedure internationale bescherming kunnen bemoeilijken neemt het CGVS het feit dat u aangaf dat uw vrouw reeds twee weken is verdwenen en dat dit bij u gezorgd heeft voor meerdere slapeloze nachten (CGVS, T., 22.09.2013, p. 2-4) wel degelijk ernstig. Daarnaast gaf u tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS ook aan dat u kampt met hepatitis C en levercirrose en dat u ook last heeft van geheugenproblemen, slaaploosheid en acute nervositeit (CGVS, T., 22.09.2013, p. 3). En alhoewel u met de medische documenten die u heeft ingediend geen enkel bewijs voorlegt van geheugenproblemen die u zou hebben, hield het CGVS daarentegen wel degelijk rekening met mogelijke concentratieproblemen die u zou kunnen hebben bij het vertellen van uw verhaal omwille van uw vermoeide en emotionele toestand wegens het verdwijnen van uw vrouw. Zo werd u meermaals en uitdrukkelijk bevestigd dat u steeds de mogelijkheid had een pauze te vragen, werd u voldoende tijd gegeven voor het formuleren van uw antwoorden op de vragen en werden de belangrijke vragen, zo kan ook blijken uit de notities van het persoonlijk onderhoud, verschillende keren herhaald om zich ervan te vergewissen dat u de vragen wel degelijk goed heeft begrepen. Bovendien blijkt uit de notities van het persoonlijk onderhoud dat u wel degelijk in staat was om uw vluchtrelaas op een zelfstandige en functionele manier uiteen te zetten en toe te lichten. En alhoewel u wel degelijk in het begin van het persoonlijk onderhoud aangaf dat u geheugenproblemen had en uw vreesde bepaalde zaken te vergeten, bleek u ook wel degelijk in staat om zonder problemen op alle vragen van de protection officer te antwoorden. Uit het geheel van uw verklaringen afgeleid tijdens uw derde verzoek om internationale bescherming kan dan ook geenszins worden afgeleid dat u niet bij machte was om op een volwaardige wijze aan deze procedure deel te nemen.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw volgend verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

Wat betreft uw huidig verzoek om internationale bescherming dient te worden vastgesteld dat er geen nieuwe elementen voorhanden zijn die de kans aanzienlijk vergroten dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.

Vooreerst dient beklemtoond te worden dat u afstand deed van uw eerste verzoek om internationale bescherming en uw tweede verzoek om internationale bescherming door het commissariaat-generaal werd afgesloten met de beslissing dat uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond wordt beschouwd omdat u en uw echtgenote, onder meer, helemaal niet konden aantonen dat jullie een aanhanger of sympathisant zijn van de Nationale Partij en het daarom niet aannemelijk is dat jullie om die reden allerlei problemen zouden hebben gekend. U ging hiertegen niet in beroep bij de RvV binnen de hiervoor wettelijk voorziene termijn. Bijgevolg resten er u geen verdere beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorige verzoeken en staat de beoordeling ervan vast, behoudens er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, die de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt. Echter, in onderhavig geval is geen dergelijk element in uw dossier voorhanden.

Ten eerste verklaarde u dat, een aantal maanden voor jullie laatste vertrek uit Georgië, uw vrouw een job werd geweigerd omwille van haar politieke voorkeur door de assistent van de voorzitter van de gemeente Gurjaani en ze daarbij ook beledigd werd. U ging naar die man toe en er ontstond een ruzie waarbij er gedreigd werd dat u in gevangenis zou worden opgesloten. U werd door de politie ook verboden om op straat te komen, u kreeg een rijverbod en de politie heeft u een keer in elkaar geslagen bij een ruzie en dit allemaal omwille van uw politieke voorkeur. U had verder ook problemen met de politie omdat u marihuana gebruikte. U werd daarom zonder reden op straat opgehouden door de politie (CGVS, T., 22.09.2013, p. 4-6 en p. 8). De politie wilde u ook vals beschuldigen van wapenbezit. De dokter in het ziekenhuis wilde verder niet naar u luisteren omwille van uw politieke voorkeur (DVZ-verklaring volgend verzoek, vraag 21). Met betrekking tot deze verklaringen die u aflegt en waarvan kan worden vastgesteld dat deze betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielrelaas dat u in het kader van uw vorig verzoek om internationale bescherming heeft uiteengezet, met name de problemen die voortkomen uit jullie politieke profiel, moet worden beklemtoond dat uw vorige aanvraag door het CGVS kennelijk ongegrond werd verklaard wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid van dit politieke profiel. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidige verzoek louter bijkomende verklaringen aanhaalt die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van dien aard om de vastgestelde ongeloofwaardigheid op te heffen. Uw bijkomende verklaringen vermogen niet recht te zetten dat uw asielrelaas ongeloofwaardig werd bevonden. We vermelden hier nog bij dat het feit dat u zonder reden zou zijn opgehouden door de politie niet zwaarwichtig genoeg is om als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of als ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming in de Vreemdelingenwet, te worden beschouwd. Zeker gezien u zelf aangaf dat u reeds positief werd getest op gebruik van marihuana en u ook al een rijverbod werd opgelegd omdat u marihuana had gebruikt (CGVS, T., 22.09.2013, p. 8).

Ten tweede had u drie jaar geleden ook een relatie met een vroegere vriendin waar u verliefd op was geweest en is de echtgenoot van die vrouw, een politieagent, dat te weten gekomen, waardoor u bedreigd werd door die politieagent. Die politieagent zou u vals willen beschuldigen (CGVS, T., 22.09.2013, p. 9-10). Deze verklaring is om verschillende redenen echter ongeloofwaardig. Om te beginnen heeft u dit motief om uit Georgië te vertrekken niet zelf spontaan naar voor gebracht bij het persoonlijk onderhoud bij het CGVS en verklaart u na confrontatie door de protection officer zelf dat dit motief niet behoort tot een van de voornaamste redenen om Georgië te verlaten (CGVS, T., 22.09.2013, p. 9-10). Verder verklaarde u bij DVZ dat u uw vroegere relatie met die vrouw had verdergezet (DVZ-verklaring volgend verzoek, vraag 21), terwijl u bij het CGVS aangaf dat u geen relatie meer had gehad met die vrouw maar enkel berichtjes heeft uitgewisseld (CGVS, T., 22.09.2013, p. 10). Zelf wanneer uw probleem met de echtgenoot van deze vrouw geloofwaardig zou zijn, quod non in casu, is dit probleem niet meer actueel. Deze gebeurtenissen speelden zich hoe dan ook, volgens welke versie van de feiten dan ook, reeds drie jaar geleden af (CGVS, T., 22.09.2013, p. 10), dus nog voor uw tweede verzoek om internationale bescherming en u heeft daar op uw vorige verzoek om internationale bescherming helemaal niets over gezegd. Bovendien bent u na uw tweede verzoek ook teruggekeerd naar Georgië (DVZ-verklaring volgend verzoek, vraag 16). U verklaarde ook dat die politieagent u vroeger slecht aankeek maar dat dit nu niet meer zo is want hij heeft nu zijn eigen familie. Het was dus een probleem van vroeger (CGVS, T., 22.09.2013, p. 9). Deze vaststellingen maken het dan ook weinig geloofwaardig dat er van die politieman (nog steeds) een dergelijke dreiging zou uitgaan om als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of als ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming in de Vreemdelingenwet, te worden beschouwd.

Ten derde verklaarde u ook dat er valselijk drugs bij uw zoon werden gestoken om hem zo te kunnen beschuldigen. In dit verband kan vooreerst worden opgemerkt dat de voetbalfederatie is tussengekomen en ze uw zoon hebben gered en er hem dus niets ten laste is gelegd (CGVS, T., 22.09.2013, p. 5 en p. 8-9). Bovendien vormen de mogelijke problemen van uw zoon, waarvan u niet weet waar hij zich bevindt, geen persoonlijke of individuele vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of maken ze

ook geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet, in uw hoofde, uit.

Ten slotte en voor de volledigheid vermelden we nog dat uw echtgenote, die intussen verdwenen is, ook verklaarde dat uw zoon verliefd werd op een persoon uit een rijke familie die de relatie van uw zoon met die persoon niet aanvaardde (DVZ-verklaring van uw echtgenote, vraag 17). Uw zoon zou ook zijn neergestoken. We moeten er u in dit verband op wijzen dat u dit probleem helemaal niet naar voor bracht bij uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS, wat deze mogelijke problemen als asielmotief sowieso al weinig aannemelijk maken. We mogen redelijkerwijze immers toch verwachten dat u de belangrijkste asielmotieven voor uw vertrek uit Georgië kort naar voor kan brengen wanneer u dit wordt gevraagd. Bovendien moet ook opnieuw worden opgemerkt dat de mogelijke problemen van uw zoon, waarvan u niet weet waar hij zich bevindt, geen persoonlijke of individuele vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie vormen en ook geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet, in uw hoofde, uitmaken.

De door u voorgelegde documenten wijzigen niets aan de voorgaande appreciatie. Uw paspoort attesteert enkel uw identiteit. Uw medische documenten zijn een indicatie voor uw medische problemen. Het feit dat u kampt met hepatitis C en levercirrose en u ook last heeft van slaaploosheid en acute nervositeit wordt ook niet in twijfel getrokken. Er is echter geen enkele indicatie terug te vinden voor uw beweerde geheugenproblemen zoals hoger reeds aangegeven.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een niet schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 2e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de staatssecretaris en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggedrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het non-refoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.

(...)”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

2.1.1. In wat zich aandient als een enig middel voert verzoeker een manifeste appreciatiefout aan en beroept hij zich op de schending van artikel 1, A, (2), van het Internationaal Verdrag betreffende de Status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: het Verdrag van Genève), van de artikelen 48/2, 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van “de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, o.a. het materiële motiveringsbeginsel en het zorgvuldigheids- en van redelijkheidsbeginsel”.

In een eerste middelonderdeel gaat verzoeker in op de vluchtelingenstatus. Hij betoogt dat de commissaris-generaal verkeerdelijk stelt dat hij geen nieuwe elementen aanbracht die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor internationale bescherming in aanmerking komt. Hij stelt in deze dat hij wel degelijk gevaar loopt en dat hij in het kader van zijn huidig beschermingsverzoek herhaalde dat de problemen waarvoor hij en zijn echtgenote Georgië verlieten nog steeds bestaan. Hij verduidelijkt dat hij vreest – onder valse voorwendsels – gearresteerd te zullen worden zonder eerlijk proces en het slachtoffer te zullen worden van represailles vanwege de autoriteiten omwille van zijn politiek engagement voor de partij “United National Movement” (hierna: UNM). Verder voegt verzoeker hieraan toe dat hij tijdens zijn persoonlijk onderhoud bij het commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het commissariaat-generaal) van 20 oktober 2023 uitlegde dat hij de maanden voor zijn vertrek uit Georgië meermaals in aanraking kwam met de politie, die hem – onder allerlei valse voorwendsels – beledigde en bedreigde.

Vervolgens gaat verzoeker in op de motieven van de bestreden beslissing dienaangaande. Ten eerste betoogt verzoeker dat zijn problemen onterecht geringschat worden en dat er geen ernstig onderzoek werd gevoerd naar de nieuwe vervolgingsfeiten. Hij is van mening dat de weigeringsbeslissing uitsluitend is genomen omdat zijn vorig verzoek d.d. 9 november 2020 reeds was afgewezen. Volgens hem brachten hij en zijn echtgenote op 24 juli 2023 wel degelijk nieuwe vervolgingsfeiten naar voor die de kans minstens aanzienlijk vergroten dat zij voor internationale bescherming in aanmerking komen. Verzoeker verduidelijkt dit als volgt:

“Zo was aan verzoekers echtgenote een job geweigerd omwille van haar politieke voorkeur door de assistent van de voorzitter van de gemeente Gurjaani, die aanhanger is van de regeringspartij, en was zij daarbij beledigd.

Toen verzoeker deze man geconfronteerd had met zijn gedrag, was er een ruzie ontstaan en was verzoeker op zijn beurt bedreigd geweest met een opsluiting in de gevangenis.

Ook was verzoeker meermaals in aanraking gekomen met de politie die hem verboden had om op straat te komen én was verzoeker eenmaal in elkaar geslagen door de politie.

Dit alles omwille van verzoekers politieke voorkeur.

In Georgië voelt verzoeker zich aan zijn lot overgelaten.

De omstandigheden waarin verzoeker in Georgië leefde, waren wel degelijk van die aard dat hij genoodzaakt was om een drastische beslissing te nemen en het land opnieuw te verlaten.

Eén en ander is duidelijk gebleken uit zijn verklaringen tijdens zijn persoonlijk onderhoud op het CGVS dd. 20 oktober 2023.

Verzoeker vreest het slachtoffer te zullen worden van een afrekening hetzij opsluiting in de gevangenis en ook mishandelingen op zijn persoon en dit omwille van zijn politieke activiteiten.

Met zijn engagement wilde verzoeker in hoofdzaak het onrecht en de ongelijke behandeling van Georgische onderdanen ; de corruptie binnen de overheidsapparaat en de pro-Russische koers van de Georgische autoriteiten , aan de kaak stellen.

Omdat verzoeker het beleid durfde te bekritisieren, ondervond hij de voorbije jaren ernstige moeilijkheden en is zijn leven in gevaar gekomen.

Na zijn terugkeer naar Georgië in 2021, had verzoeker nieuwe bedreigingen vanwege politie agenten gekregen en was hij fysiek meermaals belaagd geweest.

Het CGVS had een grondiger onderzoek dienen te voeren naar de door verzoeker aangehaalde asielmotieven.

Verzoeker vreest dat hij bij een terugkeer naar Georgië zal worden vervolgd onder allerlei valse voorwendsels en schijnargumenten vanwege de autoriteiten om op die manier af te rekenen met verzoeker.

Met haar standpunt dat verzoekers confrontaties met de politie (omwille van zijn marihuana gebruik) ‘niet zwaarwichtig genoeg’ zouden zijn in de zin van de Vluchtelingenconventie, geeft het CGVS blijk van een foute beoordeling van de gebeurtenissen en de specifieke achtergrond van de problematiek waarin verzoeker verkeerde.

Verzoekers moeilijkheden omwille van zijn politiek engagement voor de UNM zorgden voor stress en frustratie in hoofd van verzoeker.

Verzoeker verviel hierdoor in drank- en drugsmisbruik.

De politie, die voordien verzoeker in het vizier had omwille van zijn tegendraadse politieke mening, zag hun kans schoon om verzoeker omwille van zijn drank- en drugsmisbruik, nog méér dan voordien, het leven onmogelijk te maken.

Sinds 2021 was verzoeker te pas en te onpas tegengehouden door de politie. zgn. omwille van controles op drank- en drugsgebruik.

Echter werd verzoeker daarbij telkenmale beledigd en vernederd voor zijn politieke voorkeur voor de UNM.

Het gegeven dat verzoekers drank- en drugsmisbruik het directe gevolg waren van zijn moeilijkheden met de autoriteiten ingevolge zijn politiek engagement: alsook de meerdere arrestaties door de politie (die verzoekers drugsgebruik als voorwendsel gebruikten om verzoeker opnieuw te kunnen arresteren): werd ten onrechte over het hoofd gezien door het CGVS, minstens werden deze niet naar waarde geschat.”

Ten tweede hekelt verzoeker de motieven van de bestreden beslissing inzake zijn bewering dat hij sinds 2021 ook moeilijkheden heeft gekend met de echtgenoot van zijn ex-vriendin, die politieagent is. Hij stelt dat hij tijdens zijn persoonlijk onderhoud bij het commissariaat-generaal verklaarde dat één van de agenten die hem viseerde zich op hem wilde revancheren als wraak voor het feit dat hij na afloop van zijn relatie met zijn ex-vriendin nog steeds gsm-berichten met haar uitwisselde. Luidens het verzoekschrift is het besluit van de verwerende partij, dat deze problemen niet langer actueel zijn, in strijd met de verklaringen die hij aflegde tijdens zijn persoonlijk onderhoud bij het commissariaat-generaal *d.d.* 20 oktober 2023. Hij benadrukt dat hij aldaar uitlegde dat deze agent deel uitmaakt van een groep agenten die verzoeker systematisch viseerde en onder allerlei valse voorwendselen fysiek en mentaal bedreigde. Verder verduidelijkt verzoeker dat het inderdaad juist is dat de gsm-berichten, die hij met zijn ex-vriendin had uitgewisseld, dateren van voor zijn tweede beschermingsverzoek, maar dat het illegaal groepsoptreden van de echtgenoot van zijn ex-vriendin wel degelijk dateert van na zijn terugkeer naar Georgië in 2021 en wel degelijk als een nieuw element dient te worden behandeld. Hij verwijst in deze naar passages uit de notities van zijn persoonlijk onderhoud bij het commissariaat-generaal *d.d.* 20 oktober 2023.

Ten derde meent verzoeker dat de commissaris-generaal de moeilijkheden van zijn zoon, die voetballer is en bij wie de politie valselyk drugs heeft proberen te steken, ten onrechte verkeerd beoordeelt. Deze moeilijkheden zijn – aldus verzoeker – wel degelijk aan hemzelf gerelateerd. Hij verduidelijkt dat de politie, om zijn weerbarstige zelf mentaal te breken, had geprobeerd om zijn zoon aan te pakken door drugs te gaan planten om hem onder valse voorwendselen te kunnen arresteren. Tevens voegt hij hier aan toe dat in dit incident de voetbaltrainer tussenbeide kon komen en zijn zoon van erger kon behoeden. Hij vreest evenwel dat dit ene voorval geen geïsoleerd incident zal zijn en dat de betrokken agenten bij de eerstvolgende gelegenheid hem, al dan niet via zijn zoon, opnieuw zullen trachten te vervolgen onder valse voorwendselen. Ook hier citeert hij passages uit de notities van zijn persoonlijk onderhoud bij het commissariaat-generaal *d.d.* 20 oktober 2023.

Ten slotte hekelt verzoeker dat de commissaris-generaal hem verwijt dat hij niet spontaan heeft gesproken over het steekincident waarbij zijn zoon betrokken was. Hij verduidelijkt in deze dat zijn echtgenote wél over dit voorval had gesproken tijdens haar interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken en daarbij verklaard had dat zij dacht dat dit mogelijks verband hield met een liefdesrelatie die hun zoon had met een meisje uit een rijke familie die tegen deze relatie gekant was. Verzoeker oppert dat de reden waarom hij tijdens zijn persoonlijk onderhoud *d.d.* 20 oktober 2023 niet spontaan over dit incident had gesproken alles te maken had met de labiele toestand waarin hij zich toen bevond. Hij benadrukt dat hij met fysieke en psychische problemen kampte, die verergerd waren door het plotse verdwijnen van zijn echtgenote uit het opvangcentrum begin oktober 2023. Concreet kampte hij met slapeloosheid, acute nervositeit en geheugenproblemen. Wat betreft de verdwijning van zijn echtgenote, stelt verzoeker dat de opeenstapeling van moeilijkheden in Georgië volgens hem voor haar mentaal te zwaar was om te dragen waardoor zij een wanhoopspoging heeft ondernomen, dat zij sinds oktober 2023 als vermist is opgegeven en dat verzoeker sinds dan zonder enig nieuws van harentwege is. Verzoeker onderstreept in deze ook dat zijn advocaat op het einde van zijn persoonlijk onderhoud bij het commissariaat-generaal vroeg om rekening te houden met zijn geheugenproblemen. Hij vervolgt dat de verwerende partij, in strijd met de toezegging dat zij hier wel mee rekening zou houden, overduidelijk geen rekening heeft gehouden met zijn mentaal verzwakte toestand of minstens de impact van zijn geheugenproblemen ernstig heeft geringeschat. Verzoeker voegt hieraan toe dat de *protection officer* ten onrechte heeft nagelaten om aan verzoeker bijkomende vragen te stellen over dit steekincident om hem op die manier te helpen bij het herinneren van deze gebeurtenis en hem de kans te bieden om meer toelichting te verschaffen over deze gebeurtenis. Hij stelt dat de *protection officer* bijvoorbeeld wel bijkomende vragen heeft gesteld over zijn oude liefdesrelatie met de echtgenote van de politieagent door wie hij bedreigd was. Hij besluit dat de verwerende partij, door geen bijkomende vragen te stellen over het steekincident van zijn zoon, wetende dat hij tijdens zijn persoonlijk onderhoud kampte met geheugenproblemen, flagrant te kort geschoten is in haar samenwerkingsplicht.

In een tweede middelonderdeel gaat verzoeker in op de subsidiaire beschermingsstatus. Concreet meent hij dat hij bij een eventuele terugkeer naar Georgië het slachtoffer vreest te zullen worden van foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

2.1.2. Op basis van hetgeen voorafgaat, vraagt verzoeker de Raad om hem de vluchtelingenstatus of minstens de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, en in ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier naar het commissariaat-generaal terug te sturen voor bijkomend onderzoek.

2.2. Stukken

2.2.1. Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog geen bijkomende stukken bij het voorliggende verzoekschrift.

2.2.2. De commissaris-generaal maakt op 5 september 2024, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet, een aanvullende nota over aan de Raad, met daarbij gevoegd de COI Focus, “Georgië – algemene situatie” van 11 december 2023.

2.3. Beoordeling van het beroep

2.3.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de Richtlijn 2011/95/EU moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de Richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1, van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc*-onderzoek van zowel de juridische als de feitelijke gronden, zoals deze voortvloeien uit artikel 46, § 3, van de Richtlijn 2013/32/EU.

2.3.2. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden.

Verzoeker preciseert niet op welke wijze artikel 48/2 van de Vreemdelingenwet, hetwelk overigens op louter algemene wijze bepaalt welke vreemdelingen als vluchteling dan wel als persoon die in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming kunnen worden erkend, te dezen zou (kunnen) zijn geschonden. De schending van dit artikel wordt bijgevolg niet dienstig aangevoerd.

Verder geeft verzoeker niet aan welke bepaling(en) van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet er volgens hem door de bestreden beslissing werd(en) geschonden. Waaruit deze schending zou bestaan, werkt hij evenmin uit.

Verzoeker preciseert ook niet welk(e) beginsel(en) van behoorlijk bestuur hij benevens het motiveringbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel geschonden acht. Evenmin duidt hij waaruit deze schending zou bestaan. Derhalve wordt deze schending niet dienstig aangevoerd.

2.3.3. De Raad benadrukt dat de bestreden beslissing werd genomen op basis van artikel 57/6/2, § 1, van de Vreemdelingenwet, dat aan de commissaris-generaal de bevoegdheid geeft om een volgend verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk te verklaren indien er geen nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. De aangevoerde schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet en van artikel 1 van het Verdrag van Genève mist dan ook juridische grondslag.

2.3.4. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62, § 2, eerste lid, van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het enig middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.3.5. Over de procedurele noden in de zin van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet

Artikel 48/9, § 1, van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De vreemdeling die een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend overeenkomstig artikel 50, § 3, eerste lid, heeft de mogelijkheid om op omstandige en precieze wijze in een vragenlijst, die hij beantwoordt vóór de in artikel 51/10 bedoelde verklaring, de elementen aan te brengen waaruit zijn bijzondere procedurele noden blijken, teneinde aanspraak te kunnen maken op de rechten en te kunnen voldoen aan de verplichtingen voorzien in dit hoofdstuk.”

In de bestreden beslissing wordt in dit verband op goede gronden het volgende overwogen:

“In afwijking van de beoordeling naar aanleiding van uw tweede verzoek om internationale bescherming, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal, in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet en op grond het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er actueel in uw hoofd bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Hoewel u bij de DVZ op 5 september 2023 middels de vragenlijst “bijzondere procedurele noden” helemaal niet aangaf dat er bepaalde elementen of omstandigheden zijn die het vertellen van uw verhaal of uw deelname aan de procedure internationale bescherming kunnen bemoeilijken neemt het CGVS het feit dat u aangaf dat uw vrouw reeds twee weken is verdwenen en dat dit bij u gezorgd heeft voor meerdere slapeloze nachten (CGVS, T., 22.09.2013, p. 2-4) wel degelijk ernstig. Daarnaast gaf u tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS ook aan dat u kampt met hepatitis C en levercirrose en dat u ook last heeft van geheugenproblemen, slaaploosheid en acute nervositeit (CGVS, T., 22.09.2013, p 3). En alhoewel u met de medische documenten die u heeft ingediend geen enkel bewijs voorlegt van geheugenproblemen die u zou kunnen hebben, hield het CGVS daarentegen wel degelijk rekening met mogelijke concentratieproblemen die u zou kunnen hebben bij het vertellen van uw verhaal omwille van uw vermoeide en emotionele toestand wegens het verdwijnen van uw vrouw. Zo werd u meermaals en uitdrukkelijk bevestigd dat u steeds de mogelijkheid had een pauze te vragen, werd u voldoende tijd gegeven voor het formuleren van uw antwoorden op de vragen en werden de belangrijke vragen, zo kan ook blijken uit de notities van het persoonlijk onderhoud, verschillende keren herhaald om zich ervan te vergewissen dat u de vragen wel degelijk goed heeft begrepen. Bovendien blijkt uit de notities van het persoonlijk onderhoud dat u wel degelijk in staat was om uw vluchtrelaas op een zelfstandige en functionele manier uiteen te zetten en toe te lichten. En alhoewel u wel degelijk in het begin van het persoonlijk onderhoud aangaf dat u geheugenproblemen had en uw vreesde bepaalde zaken te vergeten, bleek u ook wel degelijk in staat om zonder problemen op alle vragen van de protection officer te antwoorden. Uit het geheel van uw verklaringen afgeleid tijdens uw derde verzoek om internationale bescherming kan dan ook geenszins worden afgeleid dat u niet bij machte was om op een volwaardige wijze aan deze procedure deel te nemen.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

In het verzoekschrift meent verzoeker dat de commissaris-generaal in de bestreden beslissing geen rekening houdt met het gegeven dat hij geheugenproblemen heeft of minstens deze geheugenproblemen minimaliseert. Te dezen benadrukt de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, dat er in de medische documenten die door verzoeker tijdens de administratieve procedure werden neergelegd geen sprake is van geheugenproblemen en dat er ook in het kader van onderhavige beroepsprocedure geen enkel stuk wordt neergelegd waaruit geheugenproblemen kunnen blijken. Aan deze blote bewering kan dan ook geen geloof worden gehecht. De commissaris-generaal hield, niettegenstaande er geen bewijs van enige geheugenproblemen voorlag, wel voldoende rekening met mogelijke concentratieproblemen die hij zou kunnen hebben bij het vertellen van zijn verhaal omwille van zijn vermoeide en emotionele toestand wegens het verdwijnen van zijn vrouw twee weken voor het persoonlijk onderhoud. Mede gelet op hetgeen volgt, werd hiermee voldoende rekening gehouden in de bestreden beslissing.

2.3.6. Verzoeker dient beroep in tegen de beslissing van de commissaris-generaal van 21 november 2023, getiteld *“niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek)”*, waarbij zijn huidig, derde, verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk wordt verklaard in de zin van artikel 57/6/2, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet.

2.3.7. Artikel 57/6/2, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet, in toepassing waarvan de bestreden beslissing werd genomen, luidt als volgt:

“Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij

voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.”

Om een volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er derhalve nieuwe elementen aanwezig zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet.

De parlementaire voorbereiding van de wet van 8 mei 2013 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de verzoeker om internationale bescherming pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen *an sich* bijvoorbeeld niet bewijsvoerend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijk inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (*Parl.St. Kamer*, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24).

De terminologische wijziging, ontvankelijkheid in plaats van inoverwegingneming - oud artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet sprak over het al dan niet in overweging nemen van een asielerzoek, daar waar er in de huidige bepaling sprake is van het al dan niet ontvankelijk verklaren van het volgend verzoek om internationale bescherming -, heeft geen enkele impact op de *ratio legis* die leidde tot de invoering van oud artikel 57/6/2 door de wet van 8 mei 2013, noch op de draagwijdte van het onderzoek van de commissaris-generaal (*Parl.St. Kamer*, 2016-2017, nr. 54 2548/001, 116).

2.3.8. In het kader van het huidig (derde) verzoek om internationale bescherming dient te worden vastgesteld dat verzoeker blijft vasthangen aan zijn eerdere verklaringen dat hij in Georgië vreest vervolgd te worden omwille van zijn politieke voorkeur. In deze verklaart hij dat zijn echtgenote een job werd geweigerd door de assistent van de voorzitter van de gemeente Gurjaani omwille van haar politieke voorkeur en zij daarbij ook beledigd werd en dat hij naar die man toeging waardoor er een ruzie ontstond waarbij er gedreigd werd dat hij in de gevangenis zou worden opgesloten. Tevens verklaart hij vervolgd te worden door de politie. Daarnaast oppert verzoeker dat hij een relatie had met een vroegere vriendin waar hij verliefd op was geweest en dat de echtgenoot van die vrouw, een politieagent, dit te weten kwam waardoor hij bedreigd werd. Tot slot verklaart verzoeker dat er valselijk drugs bij zijn zoon geplaatst zijn.

Ter staving van zijn huidig verzoek om internationale bescherming legt verzoeker in de loop van de administratieve procedure nieuwe stukken neer. Het gaat om de originele versie van zijn paspoort en originele medische stukken.

De kernvraag is of deze elementen niet alleen kunnen worden gekwalificeerd als nieuwe elementen, maar ook als nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoeker voor erkenning als vluchteling of voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in aanmerking komt.

2.3.9. In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd dat het volgende, derde, verzoek om internationale bescherming van verzoeker niet-ontvankelijk moet worden verklaard omdat verzoeker geen nieuwe elementen of feiten aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling, in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, of voor subsidiaire bescherming, in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet, in aanmerking komt en dat het commissariaat-generaal evenmin over dergelijke elementen beschikt.

Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoeker het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch de Raad stelt vast dat hij in wezen niet verder komt dan het herhalen van zijn vrees en eerder afgelegde verklaringen, het volharden in het beschikken over nieuwe elementen, het formuleren van algemene beweringen en het bekritiseren van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, waarmee hij echter de gedane bevindingen niet weerlegt, noch ontkracht.

2.3.10. De Raad wijst erop dat verzoeker afstand deed van zijn eerste verzoek om internationale bescherming en dat de commissaris-generaal, in het kader van verzoekers tweede beschermingsverzoek, besloot tot de kennelijke ongegrondheid van dit verzoek en hem de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus weigerde. Dit omdat hij en zijn echtgenote, onder meer, helemaal niet konden aantonen dat zij een aanhanger of sympathisant zijn van UNM en het daarom niet aannemelijk is dat zij om die redenen allerlei problemen zouden hebben gekend. Verzoeker diende geen beroep in tegen deze beslissing.

De Raad benadrukt dat de commissaris-generaal bij de beoordeling van nieuw aangevoerde gegevens dient na te gaan of de aangevoerde gegevens "nieuw" zijn in de zin dat zij *"de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt"*, m.a.w. of ze van die aard zijn dat ze tot een andere beslissing kunnen leiden dan de weigering van een eerder verzoek om internationale bescherming. De Raad herinnert er voorts aan dat hij niet de bevoegdheid heeft om opnieuw uitspraak te doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere verzoeken om internationale bescherming werden beoordeeld en die, gelet op het feit dat de desbetreffende beslissingen niet binnen de wettelijk bepaalde termijn werden aangevochten of een beroep ertegen werd verworpen, als vaststaand moeten worden beschouwd, tenzij de verzoeker nieuwe elementen of feiten aanbrengt of aan de orde zijn die afbreuk doen aan de determinerende motieven van de eerdere weigeringsbeslissing. Dit neemt echter niet weg dat de Raad bij de beoordeling van een volgend verzoek om internationale bescherming rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een vorig verzoek om internationale bescherming zijn afgelegd.

2.3.11. Wat betreft verzoekers verklaringen inzake zijn vermeende vrees omwille van zijn politiek profiel, wordt in de bestreden beslissing op goede gronden als volgt overwogen:

"Ten eerste verklaarde u dat, een aantal maanden voor jullie laatste vertrek uit Georgië, uw vrouw een job werd geweigerd omwille van haar politieke voorkeur door de assistent van de voorzitter van de gemeente Gurjaani en ze daarbij ook beledigd werd. U ging naar die man toe en er ontstond een ruzie waarbij er gedreigd werd dat u in gevangenis zou worden opgesloten. U werd door de politie ook verboden om op straat te komen, u kreeg een rijverbod en de politie heeft u een keer in elkaar geslagen bij een ruzie en dit allemaal omwille van uw politieke voorkeur. U had verder ook problemen met de politie omdat u marihuana gebruikte. U werd daarom zonder reden op straat opgehouden door de politie (CGVS, T., 22.09.2013, p. 4-6 en p. 8). De politie wilde u ook vals beschuldigen van wapenbezit. De dokter in het ziekenhuis wilde verder niet naar u luisteren omwille van uw politieke voorkeur (DVZ-verklaring volgend verzoek, vraag 21). Met betrekking tot deze verklaringen die u aflegt en waarvan kan worden vastgesteld dat deze betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielrelaas dat u in het kader van uw vorig verzoek om internationale bescherming heeft uiteengezet, met name de problemen die voortkomen uit jullie politieke profiel, moet worden beklemtoond dat uw vorige aanvraag door het CGVS kennelijk ongegrond werd verklaard wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid van dit politieke profiel. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidig verzoek louter bijkomende verklaringen aanhaalt die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van dien aard om de vastgestelde ongeloofwaardigheid op te heffen. Uw bijkomende verklaringen vermogen niet recht te zetten dat uw asielrelaas ongeloofwaardig werd bevonden. We vermelden hier nog bij dat het feit dat u zonder reden zou zijn opgehouden door de politie niet zwaarwichtig genoeg is om als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of als ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming in de Vreemdelingenwet, te worden beschouwd. Zeker gezien u zelf aangaf dat u reeds positief werd getest op gebruik van marihuana en u ook al een rijverbod werd opgelegd omdat u marihuana had gebruikt (CGVS, T., 22.09.2013, p. 8)."

De Raad stelt, in navolging van de commissaris-generaal, vast dat verzoeker in wezen slechts verklaringen aflegt die betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielrelaas dat in het kader van het eerste verzoek om internationale bescherming is uiteengezet en dat, zo weze herhaald, als ongeloofwaardig werd bevonden. Dat verzoeker naar aanleiding van het huidig verzoek louter bijkomende verklaringen aflegt die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, is op zich niet van die aard om afbreuk te doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid.

In het verzoekschrift verduidelijkt verzoeker dat zijn moeilijkheden omwille van zijn politiek engagement voor UNM zorgden voor stress en frustraties in zijn hoofd waardoor hij verviel in drank- en drugsmisbruik, dat de

politie, die hem reeds in het vizier had omwille van zijn tegendraadse mening, hun kans zag om hem – omwille van zijn drank- en druggebruik – het leven nog meer dan voordien onmogelijk te maken, dat hij sinds 2021 te pas en te onpas tegengehouden werd door de politie, zogenaamd omwille van drank- en drugcontroles, en hij daarbij telkens werd beledigd en vernederd omwille van zijn politieke voorkeur. In dit verband merkt de Raad op dat uit de verklaringen die verzoeker aflegde bij het commissariaat-generaal blijkt dat de politie hem tegenhield in het kader van alcohol- en drugcontroles en dat hij tijdens dergelijke controles soms positief testte (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud, p. 8). Er kan dan ook niet gesteld worden dat verzoeker onder valse voorwendselen (verschillende keren) werd tegengehouden door de politie. Ook het vermeende rijverbod en verbod om op straat te komen waren volgens zijn verklaringen het gevolg van zijn alcohol- en/of druggebruik. Dat verzoekers drank- en druggebruik het gevolg zou zijn van zijn vermeende problemen, is niet meer dan een blote bewering en doet verder ook geen afbreuk aan voormelde vaststellingen. Wat er ook van zij, de nieuwe problemen liggen volledig in het verlengde van de verklaringen die verzoeker aflegde in het kader van zijn tweede beschermingsverzoek en waarin werd besloten tot een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid van het door verzoeker voorgehouden politieke profiel, waardoor aan de beweerdde bijkomende problemen omwille van zijn politieke voorkeur sowieso geen geloof kan worden gehecht. Ten overvloede stipt de Raad aan dat de beweerdde incidenten geenszins zwaarwichtig genoeg zijn om vervolging te kunnen uitmaken. Voor het overige komt verzoeker in het verzoekschrift niet verder dan het volharden in zijn vrees en het herhalen van zijn verklaringen, hetgeen voormeld pertinent motief niet in een ander daglicht kan plaatsen.

2.3.12. Verder verklaart verzoeker dat hij drie jaar geleden een relatie had met een vroegere vriendin waar hij verliefd op was geweest, dat de echtgenoot van die vrouw – die politieagent is – dat te weten is gekomen en hem vervolgens bedreigde en valselijk wilde beschuldigen. Onder verwijzing naar de verklaringen die hij aflegde bij het commissariaat-generaal op 20 oktober 2023 betoogt verzoeker in het verzoekschrift dat hij verklaarde dat de agent die de echtgenoot was van de vriendin waarmee hij een relatie had, deel uitmaakte van de groep agenten die hem systematisch viseerde en hem onder allerlei valse voorwendselen fysiek en mentaal bedreigde en dat de betreffende politieagent in het bijzonder wraak op hem wou nemen omwille van deze relatie.

In zoverre verzoeker hiermee insinueert dat deze problemen ook dienen gezien te worden als problemen omwille van zijn politiek profiel, dient te worden opgemerkt dat er een onderscheid moet worden gemaakt tussen de deelname van deze politieagent aan het viseren van verzoeker omwille van zijn politiek profiel en de problemen die verzoeker met deze politieagent had die specifiek ingegeven zijn door het feit dat hij een relatie had met de echtgenote van deze agent. Wat deze eerste categorie betreft, kan worden verwezen naar het gestelde onder punt 2.3.11. van het onderhavig arrest. Verder kan aan de problemen die verzoeker met deze politieagent zou hebben gehad louter omwille van zijn relatie met diens echtgenote geen geloof worden gehecht. Ten eerste wijst de commissaris-generaal er in de bestreden beslissing terecht op dat verzoeker dit motief om uit Georgië te vertrekken niet zelf spontaan naar voor bracht tijdens zijn persoonlijk onderhoud bij het commissariaat-generaal en dat hij, na confrontatie hiermee door de *protection officer*, zelf verklaarde dat dit motief niet behoort tot een van de voornaamste redenen om Georgië te verlaten (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud, p. 9-10). Verder verklaarde verzoeker bij de Dienst Vreemdelingenzaken dat hij deze vroegere relatie met die vrouw had verdergezet (administratief dossier, verklaring volgend verzoek d.d. 5 september 2023, vraag 21), terwijl hij bij het commissariaat-generaal aangaf dat hij geen relatie meer had met die vrouw, doch enkel terug berichten met haar had uitgewisseld (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud, p. 10). Het louter volharden in één versie van zijn verklaringen in het verzoekschrift doet hier geen afbreuk aan.

Verder, zelfs wanneer deze problemen louter omwille van verzoekers relatie met de echtgenote van de politieagent geloofwaardig zijn – *quod non in casu* – dan nog is dit probleem niet langer actueel. De bestreden beslissing luidt in dit verband terdege als volgt:

“Deze gebeurtenissen speelden zich hoe dan ook, volgens welke versie van de feiten dan ook, reeds drie jaar geleden af (CGVS, T., 22.09.2013, p. 10), dus nog voor uw tweede verzoek om internationale bescherming en u heeft daar op uw vorige verzoek om internationale bescherming helemaal niets over gezegd. Bovendien bent u na uw tweede verzoek ook teruggekeerd naar Georgië (DVZ-verklaring volgend verzoek, vraag 16). U verklaarde ook dat die politieagent u vroeger slecht aankeek maar dat dit nu niet meer zo is want hij heeft nu zijn eigen familie. Het was dus een probleem van vroeger (CGVS, T., 22.09.2013, p. 9). Deze vaststellingen maken het dan ook weinig geloofwaardig dat er van die politieman (nog steeds) een dergelijke dreiging zou uitgaan om als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of als ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming in de Vreemdelingenwet, te worden beschouwd.”

Waar verzoeker in het verzoekschrift stelt dat de gsm-berichten wel degelijk dateren van voor zijn tweede beschermingsverzoek, maar dat het illegaal groepsoptreden van de politieagent die de echtgenoot is van de

vriendin waarmee verzoeker een relatie had dateert van na verzoekers terugkeer naar Georgië in 2021, merkt de Raad op dat de problemen die verzoeker kende louter omwille van deze relatie wel degelijk allemaal dateren van voor zijn tweede beschermingsverzoek en zijn laatste terugkeer naar Georgië en dat verzoeker zelf verklaarde dat dit een probleem van vroeger was.

Deze verklaringen betreffen aldus evenmin een nieuw element in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet.

2.3.13. Verder is verzoekers verklaring, dat er valselijk drugs bij zijn zoon werden geplaatst om hem zo te kunnen beschuldigen, ook geen nieuw element in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet.

In het verzoekschrift verduidelijkt verzoeker, onder verwijzing naar de notities van zijn persoonlijk onderhoud bij het commissariaat-generaal, dat de politie, om zijn weerbarstige zelf mentaal te breken, had geprobeerd om zijn zoon aan te pakken door drugs te gaan planten om hem onder valse voorwendselen te kunnen arresteren, dat in dit incident de voetbaltrainer tussenbeide kon komen en zijn zoon van erger kon behoeden en dat hij vreest dat dit ene voorval geen geïsoleerd incident zal zijn en dat de betrokken agenten bij de eerstvolgende gelegenheid hem, al dan niet via zijn zoon, opnieuw zullen trachten te vervolgen onder valse voorwendselen. Voor zover deze versie van zijn relaas overeenkomt met zijn tijdens de administratieve procedure afgelegde verklaringen, merkt de Raad op dat de beweerde problemen opnieuw neerkomen op problemen omwille van de politieke activiteiten van verzoeker. In die zin liggen de verklaringen over deze problemen wederom louter in het verlengde van de verklaringen die hij aflegde tijdens zijn tweede beschermingsverzoek en die in dat kader reeds ongeloofwaardig werden bevonden.

Wat betreft het gegeven als zouden er valselijk drugs bij verzoekers zoon werden geplaatst om hem zo te kunnen beschuldigen *an sich*, kan worden opgemerkt dat de voetbalfederatie is tussengekomen, zijn zoon heeft gered en er hem dus niets ten laste is gelegd (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud, p. 5, 8-9). Aldus valt niet in te zien welke gevolgen deze situatie nog teweeg zou kunnen brengen. Bovendien maken de mogelijke problemen van verzoekers zoon, waarvan verzoeker zelf niet weet waar hij zich bevindt, geen persoonlijke of individuele vrees voor vervolging, zoals voorzien in het Verdrag van Genève, in zijn hoofde uit.

2.3.14. Tot slot oordeelt de Raad dat het gegeven dat verzoekers zoon verliefd werd op een persoon uit een rijke familie die deze relatie niet aanvaardde evenmin een nieuw element in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet uitmaakt.

In de bestreden beslissing wordt op goede gronden gesteld dat het gegeven, dat deze problemen door verzoeker noch bij de Dienst Vreemdelingenzaken, noch bij het commissariaat-generaal werden vermeld en enkel door de echtgenote van verzoeker werden meegedeeld bij de Dienst Vreemdelingenzaken in het kader van haar beschermingsverzoek, deze problemen als asielmotief al weinig aannemelijk maken. Luidens het verzoekschrift wordt hierbij onvoldoende rekening gehouden met verzoekers persoonlijke toestand, en met name met zijn labiele toestand die veroorzaakt werd door het verdwijnen van zijn echtgenote in België nadat zij hun beschermingsverzoeken bij de Dienst Vreemdelingenzaken indienden en zijn geheugenproblemen. Te dezen herhaalt de Raad vooreerst dat verzoeker geen medische documenten voorlegt waaruit blijkt dat hij zou kampen met geheugen- of andere cognitieve problemen, waardoor aan deze blote bewering geen geloof kan worden gehecht. Verder, dat verzoeker het (mentaal) moeilijk heeft door het verdwijnen van zijn vrouw zo'n twee weken voor het plaatsvinden van het persoonlijk onderhoud wordt noch door de commissaris-generaal, noch door de Raad ontkend. Indien de voormelde problemen van zijn zoon in hoofde van verzoeker een asielmotief zouden uitmaken, kan desondanks verwacht worden dat hij hier zelf spontaan melding van maakte bij de Dienst Vreemdelingenzaken en het commissariaat-generaal. Ten tijde van het gehoor bij de Dienst Vreemdelingenzaken was zijn echtgenote immers nog niet vermist zodat van hem kon worden verwacht dat hij de vermeende problemen daar reeds zou hebben aangewend, te meer zijn echtgenote dit toen wel deed. Waar verzoeker in deze nog hekelt dat hem tijdens zijn persoonlijk onderhoud bij het commissariaat-generaal geen vragen hierover werden gesteld, benadrukt de Raad dat het aan een verzoeker om internationale bescherming toekomt om zijn of haar vrees voor vervolging aannemelijk te maken. Verzoeker is zelf verantwoordelijk voor de verklaringen die hij aflegt en het is niet aan de *protection officer* om het gehoor te sturen. Uit de lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt overigens dat verzoeker tot twee maal toe gevraagd werd of zijn zoon nog andere problemen (dan het drugsincident) heeft gekend en waarop hij ontkennend antwoordde (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud, p. 9). Aldus werd verzoeker, ondanks zijn problemen gelieerd aan de verdwijning van zijn echtgenote, voldoende in de mogelijkheid gesteld de andere problemen van zijn zoon aan te halen, wat hij evenwel heeft nagelaten.

Bovendien kan uit deze beweerde problemen van zijn zoon geen persoonlijke of individuele vrees voor vervolging worden afgeleid in hoofde van verzoeker. In zijn verzoekschrift brengt hij geen elementen bij die hier anders over zouden kunnen doen denken.

2.3.15. Verzoeker voert voorts geen verweer tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door hem in de loop van de procedure voorgelegde documenten zodat de Raad, om dezelfde redenen als de commissaris-generaal, die worden toegelicht in de bestreden beslissing, deze stukken niet in aanmerking neemt als nieuwe elementen in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet zijn.

2.3.16. In zoverre verzoeker van mening is geen effectieve bescherming te kunnen genieten bij een terugkeer naar Georgië, merkt de Raad nog op dat de beoordeling van de mogelijkheid tot het verkrijgen van nationale bescherming die gedaan werd in het kader van zijn tweede verzoek, gelet op de COI Focus, “Georgië – algemene situatie” van 11 december 2023, zoals ter kennis gebracht bij de aanvullende nota van de verwerende partij van 5 september 2024, in zijn hoofde onveranderd blijft.

In de aanvullende nota van de verwerende partij wordt op basis van de meest recente COI Focus van 11 december 2023 als volgt gesteld:

“Bovendien, zelfs wanneer geloof zou kunnen worden gehecht aan het politieke profiel van verzoekers, wat hier niet het geval is, blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie COI Focus Georgië – Algemene situatie van 11 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_georgie_algemene_situatie_20231211.pdf), blijkt dat Georgië een meerpartijstelsel heeft en verkiezingen er doorgaans competitief verlopen, niettemin zowel tijdens de verkiezingscampagne als tijdens de verkiezingen onregelmatigheden voorkomen. In de praktijk bekleedt sinds de jaren 2000 slechts één partij een machtspositie. Actueel is de macht geconcentreerd bij Georgian Dream. Sinds het aantreden van de Georgian Dream-coalitie in 2012 raakte de Georgische samenleving ook sterk gepolariseerd. Sinds het aantreden van de Georgian Dream-coalitie in 2012 raakte de Georgische samenleving ook sterk gepolariseerd.

Hoewel het recht op vrijheid van vergadering en van betoging doorgaans worden gerespecteerd en de ordediensten betogingen vaak succesvol faciliteren, is er in periodes van verhoogde maatschappelijke en/of politieke spanning occasioneel sprake van het gebruik van disproportioneel geweld door de ordediensten in het kader van betogingen. Tijdens betogingen arresteert de politie ook regelmatig betogers omwille van administratieve overtredingen. Dit kan gepaard gaan met geweld. Marteling en onmenselijke of vernederende behandeling door leden van de ordehandhaving vormen volgens de Public Defender de voorbije jaren echter niet langer een structureel probleem in Georgië. Arrestanten kunnen na arrestatie veroordeeld worden tot een administratieve boete of detentie. Deze administratieve sancties hebben een bekoelend effect op activisten en zijn bedoeld om het protest stil te leggen, maar leiden gewoonlijk niet tot systematische persoonsgerichte vervolging. Vertegenwoordigers van de media, oppositiefiguren en vooraanstaande activisten worden in bepaalde situaties wel doelbewust gearresteerd tijdens betogingen. Vreedzame betogingen worden daarnaast soms verstoord door tegenbetogingen van agressieve groepen, wat kan uitmonden in onderlinge schermutselingen met fysiek geweld.

In verkiezingsperiodes kan de regering(spartij) druk uitoefenen op personen die politiek belangrijk zijn, hoofdzakelijk kandidaten voor oppositiepartijen, mensen die invloed hebben of actieve leden van gemeenteraden. Kiezers kunnen tijdens de verkiezingsperiode benaderd worden om te stemmen op de regerende partij. Deze intimidatiepogingen betreffen voornamelijk psychologische druk en zetten zich niet voort na afloop van de verkiezingen. Overheidsmedewerkers die stemmen ronselen voor de oppositie of hun voorkeur voor de oppositie publiekelijk uiten, riskeren hun job te verliezen. Fysiek geweld, strafrechtelijke vervolging en arrestaties zijn echter eerder uitzonderlijk. Doorgaans zijn er geen gevolgen indien de betrokkene niet ingaat op de eis om zijn politieke activiteiten op te geven of te stemmen op de regerende partij.

Actueel is er geen sprake van veralgemeende vervolging van laaggeplaatste opposanten/critici van het huidige regime. Dit neemt niet weg dat geïsoleerde incidenten kunnen plaatsvinden. Hooggeplaatste opposanten/ critici staan wel bloot aan politiek gemotiveerde gerechtelijke vervolging waarbij fundamentele rechten worden geschonden. Dergelijke zaken worden doorgaans echter gemonitord door de Public Defender en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven.

In hoeverre opposanten/critici van het huidige regime omwille van hun politieke overtuigingen en/of activiteiten blootstaan aan (pogingen tot) druk en intimidatie, gerechtelijke vervolging en/of geweld vanwege de autoriteiten en/of derden en in hoeverre deze, desgevallend, beschouwd kunnen worden als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, dient dan ook individueel beoordeeld te worden. Verzoekende partij slaagt er echter niet in aan te tonen dat er in haar concreet geval sprake is van vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, noch met overredende verklaringen, noch aan de hand van bewijsvoerende stukken.”

Verzoeker toont het tegendeel niet aan en bovendien kan aan het voorgehouden politiek profiel van verzoeker, omwille van de in het kader van zijn vorige, tweede, verzoek, alsook in het kader van zijn huidig verzoek gemaakte bedenkingen geen geloof worden gehecht.

2.3.17. In acht genomen hetgeen voorafgaat, zijn er geen nieuwe elementen of feiten in de zin van artikel 57/6/2, § 1, van de Vreemdelingenwet aan de orde en worden er geen nieuwe elementen of feiten door verzoeker neergelegd die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor de erkenning als vluchteling, in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, of voor subsidiaire bescherming, in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet, in aanmerking komt. Derhalve heeft de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht besloten tot de niet-ontvankelijkheid van zijn (volgend) verzoek om internationale bescherming.

2.3.18. Gelet op de hoger gedane vaststellingen beroept verzoeker zich te dezen verder niet op dienstige wijze op de toepassing van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont het voormelde in acht genomen immers niet aan dat hij vroeger reeds vervolgd is geweest of slachtoffer is geweest van ernstige schade.

2.3.19. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker bij de Dienst Vreemdelingenzaken de kans kreeg om zijn verklaringen met betrekking tot de nieuwe elementen in het kader van zijn huidig (volgend) verzoek toe te lichten. Voorts werd verzoeker, in het kader van een nieuw persoonlijk onderhoud, opnieuw gehoord door de commissaris-generaal op 20 oktober 2023. Tijdens zijn persoonlijk onderhoud kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven andermaal uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door een advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Georgisch machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier en op alle dienstige stukken. Op basis van deze gegevens werd geconcludeerd dat verzoeker in het kader van zijn huidig, volgend, verzoek om internationale bescherming geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling, in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, of voor subsidiaire bescherming, in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet, in aanmerking komt. De commissaris-generaal heeft het (derde) verzoek om internationale bescherming van verzoeker op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan, geen ernstig onderzoek heeft gevoerd en dat verzoeker geen eerlijke kans heeft gekregen, kan derhalve niet worden bijgetreden.

2.3.20. Evenmin kan de schending van het redelijkheidsbeginsel worden volgehouden aangezien de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. Deze motieven zijn deugdelijk en vinden steun in het administratief dossier.

2.3.21. Door de Raad kan in hoofde van de verwerende partij geen manifeste appreciatiefout worden ontwaard.

2.3.22. Uit het voorgaande blijkt evenzeer dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een incorrecte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. Een schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

2.3.23. Waar verzoeker in ondergeschikte orde vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissingen van de commissaris-generaal houdende een niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek) te vernietigen om redenen, vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoeker echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen oktober tweeduizend vierentwintig door:

V. SERBRUYNS,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
K. VERKIMPEN,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

K. VERKIMPEN	V. SERBRUYNS
--------------	--------------